

۲۰۲۰/۰۳/۰۶

اختر محمد یوسفی

معجزه "صلح" جنایتکاران و مفسدین؟

دیپلمات‌های امریکایی دوباره با شدت آستین‌های خود را تا سر شانه‌شان برزده‌اند تا در سفرهای پی‌درپی‌شان بکابل، در مذاکرات با حلقه‌های متعدد جنایتکاران و مفسدین جنگ‌چهل‌ساله افغانستان که خود در ایجاد ایشان، بکارگیری در جنگ و سقوط حاکمیت طالبان، پرورش و ارتقای هژده‌ساله رسانیدن آنان بمقامات رهبری دولتی افغانستان نقش اساسی داشته‌اند، همانند شیوه مذاکرات و توافقنامه ناکام اخیر قطر با طالبان معجزه "صلح" قطع جنگ‌چهل‌ساله در افغانستان را بدست آورند که خواب است و خیال.

صلح حقیقت است نه معجزه که از سر و کله قاتلین و مفسدین جنایتکار جنگ بدست آید.

در تاریخ فعالیتهای دیپلماتیک برای صلح واقعی و پایدار مثالهای زنده و یا مرده وجود ندارد که معجزه های "صلح" توسط جنایتکاران و مفسدین جنگ که هنوز هم ساطور های پر خون ملت مظلوم و بیگناه افغانستان را بدست خویش دارند موجود نیست.

جای شکی نیست که ایالات متحده امریکا و متحدین ناتو آن در جهان امروزی از قوت مالی و نظامی بی همتا برخوردار هستند. ایالات متحده امریکا و متحدین ناتو جنگ مستقیم و غیر مستقیم را در افغانستان خود در بیش از چهل سال تجربه کرده است.

صلح واقعی در افغانستان را به هیچ صورت نمیتوان با وسایل پر خون جنگ بدست آورد.

نواقص مذاکرات طولانی و غیر قانونی ایالات متحده امریکا با طالبان در طی دو سال اخیر که در یازده دوره جریان داشت، با توافقی نامکام امضا شده با طالبان که بالاخره چند روز قبل در دوحه پایتخت قطر با وساطت مستقیم پاکستان صورت گرفت بوضاحت داد که چنین تلاش های بدون تأمین حقوق قربانیان جنگ و پشتوانه ملی و بین المللی غیر عادلانه و غیر عملی است.

مارک میلی، رئیس لوی درستی های اردو ایالات متحده امریکا که همراه با مارک اسپر، وزیر دفاع این کشور شام روز گذشته (چهارشنبه، ۱۴ حوت) در یک نشست کمیته تسلیحاتی سنای امریکا حضور یافته بودند، گفت که حمله های طالبان در ۲۴ تا ۴۸ ساعت گذشته کوچک و به سطح پائین بوده اند.

به نظر آقای مارک میلی که دو روز بعد از امضای توافقنامه قطر ایالات متحده امریکا با طالبان، طالبان در شانزده ولایت حمله کرده و ده تن از افراد ملکی را کشته کم است.

مارک میلی، رئیس لوی درستی های اردو ایالات متحده امریکا آرزو داشته که اجیران جنگی طالبان هر روز باید هزاران تن را در افغانستان می کشتند تا افغانستان را قبل از مذاکرات بین الافغانی تصرف میکرد.

حسین حقانی، سفیر سابق پاکستان در واشنگتن دی. سی. می گوید که توافقنامه امریکا با طالبان یک "معامله بد" است و به گفته وی علاوه بر اینکه هر دو طرف معامله از آن تفسیر متفاوت دارند، مشکل پاکستان در این توافق حل نشده است.

حسین حقانی، سفیر علاوه میکند که " هر چند ایالات متحده این توافق را "معامله صلح" به جهان معرفی کرده است، طالبان آن را "معامله خروج امریکا از افغانستان" می دانند و فکر می کنند که همه را شکست داده و اکنون

دوباره به قدرت رسیده و خواست های شان را اعمال می کنند. از سوی دیگر، به گفته این دیپلمات پیشین پاکستانی، پاکستان پالیسی خود را در زمینه حمایت از طالبان تغییر نداده است. او گفت که: "پاکستان مانند همیشه انکار می کند که بر طالبان نفوذ دارد، اما زمانیکه نمایندگان طالب با امریکا توافق می کنند، مقامات پاکستانی ادعا می کنند که ما طالبان را به میز مذاکره کشانیم."

حسین حقانی می گوید که ایالات متحده باید پاکستان را متقاعد کند که روابط خوب با افغانستان داشته باشد و از حمایت گروه های مخرب مانند طالبان که همه در پاکستان مستقراند، دست بکشد. نمایندگان ایالات متحده و طالبان به تاریخ ۲۹ فبروری (۱۰ حوت) توافقنامه صلح را در قطر امضا کردند که به گفته مقامات امریکایی زمینه مذاکرات بین الافغانی و خروج کامل قوای خارجی را از افغانستان فراهم کرده می تواند. به گفته حسین حقانی توافقنامه امریکا - طالبان از آغاز و تا زمانی که امضا شد معروض به تهدید بوده است، زیرا به گفته وی گروه طالبان بخش کوچکی از جامعه افغانستان است و مردم افغانستان آن گروه را نمی پذیرد. پای.

**** * * * * ****

معجزه "صلح" جنایتکاران و مفسدین؟